

Εργασία στη Λογοτεχνία της μαθήτριας Αννι Μουραντιάν, Α2

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Τσελέντη Αιμιλία

Μια φορά και έναν καιρό, ο χειμώνας χτύπησε την πόρτα των σπιτιών στα δασικά μέρη, αλλά, κρύο ξε-κρύο, το σπίτι της αρκούδας χρειαζόταν βάψιμο. Οπότε κάλεσε το λύκο και το γουρούνι στο σπίτι της, λέγοντάς τους με βαριά φωνή:

- Ξέρετε γιατί σας φώναξα εδώ;

Τότε αυτοί την κοίταξαν με φοβισμένο ύφος και αυτή συνέχισε ...

- Λοιπόν, εγώ πέφτω για ύπνο και θα ξυπνήσω την άνοιξη.

Παίρνει το κλειδί, κλειδώνει την πόρτα και λέει:

- Αλλά το σπίτι έχει να βαφτεί πολλά χρόνια, οπότε έχω μια σημαντική δουλειά για εσάς. Θα πάρετε τα πινελάκια σας και θα κάνετε ένα καλό βάψιμο στο σπίτι, όσο εγώ θα κοιμάμαι.

Πριν πέσει για ύπνο με το κλειδί αγκαλιά, τους λέει το πιο σημαντικό: να μην ανοίξουν την ντουλάπα με τα μέλια, επειδή, όταν θα ξυπνήσει την Άνοιξη, θα πεινάει. Και μετά πέφτει σε βαρύ ύπνο. Ο λύκος και το γουρούνι κοιτάνε γύρω ...

- Και τώρα τι πρέπει να κάνουμε;

- Τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να βάψουμε, λέει ο λύκος και τραβάει κάποιες τρίχες από το κεφάλι του γουρουνιού και τις κολλάει πάνω σε ένα ξυλάκι.

- Να, πάρε το πινέλο σου και τη μπογιά κι εγώ κάτσε να δω τι θα κάνω.

Το καημένο το γουρούνι αρχίζει να βάφει, να βάφει και να ξαναβάφει, ενώ ο λύκος πίνει μπίρες ξάπλα στον καναπέ, βλέποντας τηλεόραση. Το γουρούνι παίρνει την μπογιά και την πιτσιλά από δω κι από κει, μέχρι που σχεδόν τελείωσε. ΜΠΟΥΜ πέφτει κάτω από την σκάλα και πάει και πιάνει τον λύκο.

- ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΤΣΙ! Είμαι κουρασμένος, νυστάζω και πεινάω.

- Χμμμ, ναι κι εγώ πεινάω, γουρούνι.

Κοιτάει ο λύκος αριστερά δεξιά και ανοίγει την ντουλάπα με τα μέλια, ενώ δεν πρέπει. Ένα δυνατό χασμουρητό ακούγεται από την αρκούδα... Ο λύκος και το γουρούνι παίρνουν ένα βαζάκι και το ανοίγουν.

- Έλα, σιγά, βρε γουρούνι, μόνο ένα βάζο θα φάμε, λες και θα καταλάβει τίποτα η αρκούδα.

- Ναι, όμως είπε να μην ανοίξουμε την ντουλάπα και αν το καταλάβει, τότε τι θα κάνουμε;

Κοιτάει ο λύκος το γουρούνι με πονηρό βλέμμα και του λέει.

- Δεν έχεις κανένα πρόβλημα, γουρούνι. Εσύ και εγώ είμαστε φίλοι. Άμα σου πει κάτι αρκούδα, εσύ μην κάνεις τίποτα, μόνο θα με κοιτάξεις κι εγώ θα πω ό,τι χρειάζεται.

Το γουρούνι, με ένα μεγάλο χαμόγελο, άρχισε να τρώει. Ένα, δύο τρία, τέσσερα, δεκαέξι,

εικοσιπέντε βάζα. Ο λύκος και το γουρούνι τρώνε μαζί και βάφουν ταυτόχρονα.

Η Άνοιξη ήρθε, τα πουλάκια κελαηδούσαν, τα λουλουδάκια άνθιζαν και τα χρώματα και οι μυρωδιές του δάσους έπαιζαν παιχνίδια.

Η αρκούδα ξύπνησε.

- Αααα, τι ωραία που το βάψατε το σπίτι! Μπράβο, αγόρια μου! Αλλά εγώ πεινάω σαν λύκος.

Σηκώνεται, πάει προς το ντουλάπι με τα μέλια. Το γουρούνι κοιτάζει τρομαγμένο, αλλά ο λύκος επαναλαμβάνει:

- Σου είπα, γουρούνι, ό,τι και να γίνει, ό,τι ερωτήσεις και να κάνει η αρκούδα, εσύ απλώς θα με κοιτάξεις κι εγώ θα πω ό,τι χρειάζεται.

Ανοίγει η αρκούδα το ντουλάπι και ...

- Το μέλι μου, το πολυαγαπημένο μου μέλι πού είναι; ΤΟ ΦΑΓΑΤΕ;

Αρπάζει το πιο μεγάλο τσεκούρι και τους πιάνει.

- Πού είναι, λοιπόν, το μέλι μου; ΠΟΙΟΣ ΕΦΑΓΕ ΤΟ ΜΕΛΙ ΜΟΥ; Το τσεκούρι γυαλίζει πονηρά.

- Ποιος έφαγε το μέλι μου; Λέγε, ΓΟΥΡΟΥΝΙ, ΠΟΙΟΣ;

Κοιτάει τον λύκο το γουρούνι, τον ξανακοιτάει με νόημα κι ο λύκος του λέει εκνευρισμένα:

- Τι έχεις ανοίξει, γουρούνι, τα μάτια σου έτσι και με κοιτάς; Η αρκούδα κάτι ρωτάει, δώσε μια απάντηση, ααμάν πια!

Και αυτοί δεν έζησαν καλά αλλά εμείς καλύτερα. ☐

Δίδαγμα: Να μην παρασυρόμαστε τόσο εύκολα από τους «δήθεν» φίλους μας, ώστε να ακολουθούμε λάθος δρόμο, εφόσον ξέρουμε τον σωστό.